

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd postquam ab episcopatu exciderat Macedonius, contra spiritum
sanctum linguam exacuit, & quòd Marathonius cū aliis, eius hēresim auxit.
Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

esse, filium autem pium. Quo dicto cum populus tumultu
ari inciperet, cōquiescite, inquit: Patrem impiū dico, quia
neminem colit: filium verò pium, quia patrē colit. Quod
cum dixisset, risus auditoribus excitatus est. Est por-
tò ab isto & Acacio communi consensu maximè labora-
tum, vt omnes in obliuionem decretorum concilij Nicæ
ni adducerentur: quinetiam formulam fidei Arimini per-
lectam, cum appendiculis, quas ipsi quasi eam meliorem
effecturi, adiecissent, passim in vniuersum imperium mise-
runt, iusseruntque, idque de imperatoris mandato, omnes
qui ei subscribere recusarent, exilio mulctari. Nam ferunt
hoc studiū ab illis susceptum esse, quòd putabant facile se
ac sine negocio conatum suum ad exitum perducturos.

Quod quidem calamitatum initium erat planè maxima-
rum. Siquidem perturbatio non dissimilis his, quas com-
memorauimus, per totum imperium peruasit: itemque per-
secutio par ferè illis, quas Gentiles imperatores iam olim
excitauerant, omnes omnium ecclesias occupauit. Nam
licet quibusdam, quantum ad cruciatus corporis attine-
bat, remissior videretur, prudentibus tamen propter de-
decus multo reuera acerbior. Nam vtrique, & qui persecu-
tionem creabant, & qui erant eadē afflictati de ecclesia fue-
runt. Itaque eò turpior clades erat, quòd quæ hostes face-
re solent, eadem in tribules facta sunt. Atque sacra lex vetat
tales nos ostendere etiam aduersus externos & peregrinos:

*Quòd postquam ab episcopatu exciderat Mace-
donius, contra spiritum sanctum linguam ex-
acuit, & quòd Marathonius cū aliis, eius he-
resim auxit.* CAP. XXVI.

Ista quidem nouitas à multis approbata, indies magis
magisque creuit, & ad aliarum rerum nouandarum stu-
dium serpsit. Atque arrogantia elata, patria & auita insti-
tuta cœpit contemnere: leges proprias ac suas condere.
Eadē enim cum veteribus de deo sentire noluit: sed pere-
grina dogmata excogitans, non cessauit noua nouis sedu-
lo accumulare: quemadmodum etiam hoc tēpore accidit.

N

Nam si-

SOZOMENI HISTOR.

Nam simul vt Macedonius episcopatu ecclesie Constantinopolitane abdicatus fuit, deinceps ab Acacio & Eudoxio opinione dissentire ccepit. Siquidem filium deum esse, & cum alijs rebus omnibus, tum substantia patri similem asseruit. At spiritum sanctum non eiusdem cum patre ac filio honoris participem esse docuit, sed ministrum eum & famulum vocauit, eademque de illo, quae de angelis verè dici possint, diseruit. In cuius opinionis cum eo societatem venere, Eleusius, & Eustathius, & quotquot eo tempore ab illis, qui contrariam sectam sequebantur, abdicati fuerant: quorum quidem doctrinae non exigua populi multitudo, tum Constantinopoli, tum in Bithynia, Thracia, Hellesponto, tum denique in alijs nationibus finitimis paruit. Etenim vitam, cui populus maximè solet animum attendere, non malè instituebant. Nam incessus grauis illis, & viuendi ratio similis monachorum fuit: oratio non inferta, indoles ad persuadendum apta: qualem etiam eo tempore Marathoniū fuisse tradunt: qui cum quaestor publicus esset militum praefectis inferuentium, multas collegit diuitias: & vt primum militiam deseruit, ad conuentus agrorum & pauperum cura ac studio subleuandos se totum contulit. Postea verò suafu Eusthatij episcopi Sebastiae vitam monasticam amplexatus est, & conuentum monachorum Constantinopoli coegit, qui etiam ad hoc tempus successionis sericè continuatus manet. Hanc haeresim partim studio, partim pecunia adeo auxit Marathonius, vt non sine causa, vt mihi quidem videtur, Macedoniani à nonnullis Marathoniani vocarentur. Nam solus iste cum collegis suis monachis causa extitit, quò minus haec haeresis Constantinopoli penitus extincta esset. Etenim ex eo tempore, quo Macedonius abdicatus erat, ad imperiū vsque Arcadij, Macedoniani neque ecclesiam neque episcopos habebant. Nam illud minimè ab Arianis permisum est, qui omnes secum doctrina & opinione dissentientes, ecclesijs eiecere, grauibusque affecere supplicis. Itaque perdifficile esset omnes episcopos & sacerdotes, qui tum è suis ciuitatibus pulsati erant, enumerare. Nulla enim gens Romano subiecta imperio ab hac calamitate credo, vacua liberaque fuit.

Quòd A-